

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXII. Popule meus, qui te beatum dicunt, ipsi te decipiunt, & viam
gressuum tuorum dissipant. Is. 3. 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

tam fortunatum se credere, ut, dum centena millia peccatorum ipsi similiū moriuntur malè, unus fortè est, qui moriatur bene, speret se fore hunc unum, qui instar portenti digito monstratur, sicut qui in magnâ clade exercitus evasit incolomis: *Tanquam qui evaserit in die belli.* Eccl. 40. 7.

4. Considera, numquid tu fortè sis peccator ille superbus, de quo loquimur. Certè verissimum est, te quo-

que sæpius ingrâtè abusum misericordiâ Divinâ. Cogita paucillum: Utere nunc vitâ ad eum omnino finem, ad quem DEUS illam indulsit. Scis eam non esse aliud nisi *Locum pœnitentiæ.* An pro tali tu reputas? Compungere, erubescere, humiliare, & cave diligenter, hæc enim summa erit injuria, quam facis DEO,

si abuteris in superbiam.

XXII.

Popule meus, qui te beatum dicunt, ipsi te decipiunt, & viam gressuum tuorum dissipant. Il. 3. 12.

1. Considera, quò demum reducatur omne illud bonum, quod tibi provenire potest à laude hominum. Possunt te dicere beatum, sed non facere. *Beatum dicunt.* Revera talis es, qualis agnosceris in conspectu Dei. Et si coram isto sis miser, & miserabilis, & pauper, quid proderit, si universus mundus te æstimet adeò diversum? O quæ tua stultitia est, dum ita deperis laudem, hoc est, vanitatem! Laudet te quisque quantum vult: *Non potest adicere ad statum tuam, non inquam cubitum, sed nec digitum unum.*

2. Considera eos, qui te laudant, non modò nihil asserre boni, sed mali plurimum inferre. Nam imprimis tollunt tibi veram cognitionem tui ipsius: *Te decipiunt.* Faciunt, ut credas te esse, quod non es. An nescis nihil esse ab omni parte beatum? & tamen isti talem te esse mentuntur: *Be-*

atum dicunt. Hoc est, defectus tuos tegunt, eos excusant, sustinent, & eò interdum progrediuntur, ut pro virtute laudent, quod ut vitium esset reprehendendum. Et nihilominus tantopere amas impostorem?

3. Considera, ubi cognitionem tui ipsius, quæ adeò omnibus necessaria est, tibi sustulerint, eos consequenter aliud inferre grave malum, quia viam illam dissipant, extra quam nec passum facere oportebat: *Viam gressuum tuorum dissipant.* Et quæ hæc via tam pretiosa? Humilitas. Hæc est via, quam Christus de cælo in terram descendens instar gigantis tam generosè calcavit. Hanc ambulârunt tot sancti & sanctæ, tot animæ DEO magis dilectæ. Et eam te quoque ambulare decet, si eò cupis pervenire, quò isti pervenerunt. Erramen, ecce quid tibi faciant laudatores tui.

Non

Non solum corrumpunt hanc viam, ut in ea non valeas celeriter progredi, sed omnino destruunt: *Dissipant*. Cum enim faciunt, ut magnam tui ipsius aestimationem concipias, causa sunt, ut deinde proximum contempnas, ut nullo verbulo te laedi patiaris, ut indignè feras, ut reponas, ut nec superiori quidem te possis promptè submittere, atque ita jam non tantum non sis humilis, sed superbus. Oruam incredibilem!

4. Considera, quàm igitur forti

animi proposito nunc renunciandum sit cuicumque laudi, quæ tibi possit ab hominibus accidere. Nunquam age quidquam ad illam tibi procurandam, & si quando sequatur tamen, ut accepta. Dic te non admittiturum in hospitium animæ, sperne, rejice, dverte sermones, qui eam tibi tribuunt, tanquam importunos instigatores, & denique assuesce non alium cupere rerum tuarum laudatorem, quàm illum Dominum, qui non solum potest te dicere, sed & facere beatum.

XXIII.

Qui certat in Agone, non coronatur, nisi legitime certaveris. 2. Tim. 2. 5.

1. Considera id, quod à te Dominus requirit ad coronam, ut certes contra tuas indomitas cupiditates. Hoc certamen denique sanctitatem tibi conferet; nam ista non consistit in multis precibus, in raptibus, revelationibus, elemosynis, flagellationibus, jejuniis, aut aliis hujus generis devotionibus externis, ad quas genio suo quisque trahitur, sed in perfectâ sui victoriâ. Cetera vel sunt media ad istam victoriam obtinendam, si moderatè usurpentur, vel sunt fructus ejusdem. De reliquo quid conducere tibi possunt cuncta bona ista externa, quæ facis, si intus ad eò vigent affectus tui, si te aliis meliorem reputeris, si criticum vel censores agas, dicto quolibet turberis, sis durus ad obediendum, vanitati deditus, in operibus etiam san-

ctioribus te ipsum quæras, hoc est, vel aestimationem propriam, vel gustum tuum. Certè non est ista sanctitas, quam Christus voluit.

2. Considera non sufficere ad coronam etiam certare, oportet legitime certare, hoc est, ut D. Augustinus explicat, indefessè, quamdiu in acie, in militiâ versamur, hoc enim nomine vita humana appellatur. Certant aliqui, sed non coronantur, quia citò lassantur à pugnâ. Nunquam oportet projicere hastam; si quandoque vulnus accipis. Patientia. Animosius quàm unquam antea ad certamen confurge. Non jubet Dominus triumphare de affectibus incompocitis, ita ut nullus amplius movere se audeat: solum dicit, ut certes, quin unquam eum ullo eorum in eas pacem. *Uf- que*